22/11/2021

Γέροντας Γαβριήλ: Ακόμη και οι αλλόπιστοι τιμούν την Παναγία μας

/ Ιερές Μονές

Παρακολουθήστε την Ομιλία **του Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Οσίου Δαυίδ Ευβοίας Αρχιμ. π. Γαβριήλ** ανήμερα των Εισοδίων της Υπεραγίας Θεοτόκου και παραμονή της εορτίου μνήμης του Αγίου Ιακώβου του Τσαλίκη. “Να ευλογήσει τους άρχοντες της χώρας μας αλλά και του κόσμου όλου, ώστε κάποια μέρα, όπως λέει το Ευαγγέλιο, όλοι ενωμένοι, ως μία ποίμνη, μια συντροφιά, όπως έλεγε ο άγιος Γέροντας Κύριλλος, ένας κόσμος, να υμνούμε τον Έναν, τον Αληθινό, τον Ζωντανό, τον Τριαδικό Θεό. **Ακόμη κι οι αλλόπιστοι, ακόμα και οι Τούρκοι, οι Μουσουλμάνοι, την Παναγία μας Τη σέβονται και ουδέποτε Τη βλασφημούν.** Σ’ αυτό το βιβλίο τους που λέγεται Κοράνιο τιμούν πολύ την Παναγία μας, τη Μητέρα του Θεού” είπε, μεταξύ άλλων, ο Γέροντας.

ΔΕΙΤΕ:

“Ότε ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, όταν συμπληρώθηκε ο καιρός, η Αγάπη του Θεού Πατέρα μας, του Τριαδικού Θεού, εξαπέστειλε το Δεύτερο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστό, τον Θεό μας, για να μας λυτρώσει από την εξορία, από την καταδίκη του Αδάμ.

Έπρεπε, όμως , να προετοιμάσει τον έμψυχο Ναό μέσα στον οποίον θα κατοικούσε.

Κι αυτός ο έμψυχος Ναός ήταν η Άμωμος Παστάς, η Παναγία Παρθένος, η οποία ήταν καρπός ευκλεής της στείρας Άννης και του Ιωακείμ , μετά από προσευχές, υπομονές, δεήσεις, ικεσίες και ταπεινώσεις.
Λένε οι Θεολόγοι ότι ο Θεός έκτισε τον Κόσμο για την Παναγία και την Παναγία μας για το Χριστό μας.

Τριών ετών την πρόσφεραν οι Δίκαιοι και Άγιοι Ιωακείμ και Άννα, την Παναγία μας, στο Ναό το Νομικό.

Κι ο Προφήτης Ζαχαρίας, ο πατέρας του Τιμίου Προδρόμου την εισήγαγε εις στα Άγια των Αγίων εκεί που μόνον ο Αρχιερεύς μπορούσε να εισέλθει άπαξ του ενιαυτού, μια φορά το χρόνο, για να τελέσει τη Θυσία.

Γιατί γνωρίζαν, Πνεύματι Αγίω, την αποστολή αυτής της μικρής Θεόπαιδος.

Άγγελος Κυρίου επί 12 χρόνια , που δεν ήταν άλλος απ’ τον Αρχάγγελο Γαβριήλ, αυτόν τον πολύ ωραίο Άγγελο, ήταν ο πιο όμορφος... είναι, ο πιο ευγενής Άγιος, ο πιο λεπτός Αρχάγγελος, γι’ αυτό επέλεξε ο Θεός τον Αρχάγγελο Γαβριήλ να διακονεί την Παρθένο Μαρία επί 12 έτη μέσα στο Ναό αλλά και μετά να είναι εκείνος που θα της ανακοινώσει, θα της πει το ΧΑΙΡΕ και θα της ανακοινώσει την Επαγγελία του Θεού και Πατρός , ότι θα συλλάβει τον Υιόν του Θεού, τον Μονογενή.

Κι έτσι η Παναγία μας εδέχθηκε στη γαστέρα της τον ίδιο το Θεό.
Κι ο Θεός ανέλαβε την ανθρωπίνη φύση, μαζί με όλες τις δικές μας αμαρτίες και έφτασε μέχρι την εσχάτη ταπείνωση και ανέβηκε μέχρι του Σταυρού , για να άρει την αμαρτία του Κόσμου.

Η Παναγία μας σιωπώσα διήλθε σε όλη της σχεδόν τη ζωή.

Ρομφαία διήλθε... μαχαιριά, μέσα στην καρδιά της απ’ όλα αυτά που έβλεπε, που υπέμενε ο Υιός και Θεός Της και Θεός μας για τη Σωτηρία όλων ημών των

ανθρώπων.

Η Παναγία μας είναι η μετά Θεόν Θεός και δεν έχει παύσει μέρα-νύχτα να πρεσβεύει για τη Σωτηρία όλων μας.

Έλεγε ο Άγιος Ιάκωβος – που σαν σήμερα το 1991, πριν 30 χρόνια, έφυγε απ' αυτή τη ζωή για να κάνει, με τις πρεσβείες της Παναγίας μας και τη συνοδεία των Αγίων μας, τη δική του Είσοδο στη Βασιλεία των Ουρανών – έλεγε, όταν κάποτε διάβαζε τις ευχές της Εκκλησίας μας, αυτές των εξορκισμών, σ' ένα πλάσμα που ταλαιπωρείτο απ' αυτά τα καλά παιδιά, όπως έλεγε ο άγιος Γέροντας Κύριλλος, από τους δαίμονες, έλεγε ότι το δαιμόνιο κάτω από την δύναμη των ευχών της Εκκλησίας μας φώναζε :

– Αχ ρε Ιάκωβε, να 'ξερες.. έχουν λιώσει τα γόνατα της Μαρίας μέρα-νύχτα να δέεται για σας.

Και δεν έχουν περάσει πολλές ημέρες που όταν δυο κοπέλες απ' την Αθήνα ήρθαν με την ίδια ταλαιπωρία, των δαιμόνων και κατέφυγαν εδώ, στο ιερό αυτό μοναστήριο, για να πάρουν τη βοήθεια των Αγίων.
Κι όταν διαβαζόντουσαν οι ευχές φώναζε το δαιμόνιο, αφού πρώτα έλεγε ότι αυτός ήταν το σύστημα, αυτός ήταν τα πάντα, φώναζε:

– Αχ! ρε εσείς οι Έλληνες, αν δεν είχατε αυτήν την Παναγία , να ξέρατε τι θα παθαίνατε.

Αυτήν την Παναγία έχομε και ό,τι να μας κάνουν κι εμάς τους Έλληνες κι όλο τον Κόσμο , τελικά, το σχέδιο του Θεού τίθεται σε εφαρμογή και σε ενέργεια.

Σαν τέτοια μέρα, λοιπόν, το απόγευμα, μέσα στο κελάκι του ο Άγιος Ιάκωβος – ο οποίος έζησε Ευαγγελικώς, μια Ευαγγελική ζωή στον κόσμο 33 χρόνια , κι άλλα περίπου 40 χρόνια ασκητικής, αγίας ζωής εδώ στην Αγία Μονή , παρέδωσε την ψυχή του μέσα στην αγκαλιά του Αγίου Γέροντος Κυρίλλου και γύρω – γύρω όλοι εμείς οι Πατέρες, που ήμασταν τότε κοντά τους, παρέδωσε την ψυχή του στα χέρια του Ζώντος Θεού και έκτοτε είναι δίπλα στον άνθρωπο, παντού.

Ο Στάθης Γεροστάθης από την Καστανιώτισσα και άλλες κυρίες μας διηγήθηκαν ότι τον είδαν να βγαίνει ολοζώντανο , με τα αισθητά τους μάτια, από τον τάφο του, εδώ πλάι στο Ναό, να μπαίνει στην εκκλησία, να παίρνει μέρος στη Θεία Λειτουργία και να τους λέει:

– Έτσι κάνω εγώ, παίρνω μέρος στη Θεία Λειτουργία με τους Πατέρες, στη συνέχεια πηγαίνω στο Θείο Ιωάννη το Ρώσο, το φίλο μου και ξαναγυρίζω και τακτοποιούμαι.

Δίπλα στον άνθρωπο...

Ο Αθανάσιος Δήμου από δω, από τα χωριά της Βορείου Ευβοίας, που ζει στην Αθήνα, διηγήθηκε:

Ήταν στην εντατική με αυτή την ταλαιπωρία του covid, διασωληνωμένος.

Είδε ολοζώντανα τον Όσιο Δαυίδ και δίπλα του τον Άγιο Ιάκωβο και του λένε:

– Εμείς θα σε βοηθήσουμε, θα γίνεις καλά.

Και του δείξανε και ένα μονοπάτι ανηφορικό και εκεί στο τέλος υπήρχε ένα Φως, το Άκτιστο Φως θα ήταν, είπε αυτός ο άνθρωπος , και μου δείξανε το δρόμο και μου είπαν :

– Αν θέλεις να ανέβεις εμείς και πάλι θα σε βοηθήσομε.

Είναι βοηθοί μας σ' αυτό το δύσβατο, τη στενή και τεθλιμμένη οδό της ζωής μας, που όμως οδηγεί στη Βασιλεία του Θεού, είναι δίπλα μας οι Άγιοι, συμπαραστάτες μας.

Δίπλα στο Μοναστήρι ήταν, με τις μαρτυρίες ανθρώπων , ο Άγιος Ιάκωβος και στην πρόσφατη καταστροφική λαίλαπα της πυρκαγιάς του Αυγούστου.

Τον είδε ο πατήρ Λεωνίδας από τη Σαντορίνη και ό,τι είδε το αγιογράφησε , γιατί είναι και αγιογράφος, το αποτύπωσε σε εικόνα.

Τον είδε τον Άγιο Ιάκωβο, δίπλα στον Άγιο Δαυίδ και παραδίπλα ο άγιος Γέροντας Κύριλλος, έχοντας βγει, λέει, από τους τάφους τους, με ολόλευκες στολές, να πολεμούν το Δράκοντα της Φωτιάς, σαν δαίμονας ήταν, δαίμονας ήταν... έλεγε ο πατήρ, και ήταν σαν Λερναία Ύδρα.. μια εστία σβήνανε... δέκα πεταγόντουσαν..

Λοιπόν βλέπομε ότι είναι ζωντανή η παρουσία των Αγίων μας στη ζωή μας.

Από μας εξαρτάται τι θα επιλέξομε, ποιον δρόμο θα ακολουθήσομε.

Κι έτσι για να θυμηθούμε τις δεήσεις, τις προσευχές του, τα λόγια του Αγίου Ιακώβου, που είναι παρακαταθήκες για μας, θα μου επιτρέψετε να σας διαβάσω κάποια δέηση, κάποιο διάλογο, που έκανε λίγο πριν κοιμηθεί ο άγιος Γέροντας Ιάκωβος με τον Όσιο Δαυίδ.

Έχουνε γραφτεί, δεν είναι άγνωστα, αλλά νομίζω ότι είναι καλή διδασκαλία αυτά τα λόγια για όλους μας.

– Άγιε μου Δαυίδ, του είπε, εγώ 40 χρόνια σε δουλεύω στο Μοναστήρι σου, ήρθα 30 χρόνων και έγινα 70 στο Μοναστήρι σου.

Ξέρεις , Άγιέ μου Δαυίδ , πόσο σε αγάπησα και όλα, ό,τι έπαθα στο μοναστήρι , αρρώστιες.. ό,τι.. ο,τιδήποτε έπαθα, τα έπαθα όλα για την δική σου αγάπη.

Άγιέ μου , βοήθησέ με, εάν ήρθε πάλι η ώρα μου να φύγω θέλω μόνο να παραλάβεις την ψυχή μου , που έχεις παρρησία στο Θεό να την πας στο Χριστό, μπροστά στο Θρόνο του Θεού και να πεις :

" Θέλω αυτόν τον Ιάκωβο ,τον αμαρτωλό ,να τον συγχωρήσεις ",
διότι 40 χρόνια στο μοναστήρι σου ήμουν κι εγώ άνθρωπος. Μήπως ήξερα τίποτε γράμματα, μήπως ήξερα, μήπως ήμουν κανένας ρήτωρ, κανένας..; τίποτε..

Ό,τι με φώτιζες εκείνο έκανα στο Μοναστήρι σου. Και να με δικαιώσεις εν εκείνη την ημέρα στο Θρόνο του Θεού , που θα πας, Άγιε μου Δαυίδ, την ψυχή μου».

Κι από ό,τι φαίνεται τον δικαίωσε ο ίδιος ο Θεός και είναι δίπλα στο Θρόνο του Θεού και πρεσβεύει νύχτα μέρα για όλους που προστρέχουν στη βοήθειά του.

Αλλά και για κείνους που δεν προστρέχουν.

Έχουμε μαρτυρίες και ανθρώπων, που ούτε καν τον ήξεραν , κι εκείνος εμφανίστηκε στη ζωή τους και έγινε προστάτης και βοηθός τους.

Λέει , όμως, και κάποια λόγια συμβουλευτικά για όλους μας.
Ας τα 'χομε στο μυαλό και στην ψυχή μας.
Μας λέει, λοιπόν, ότι :

Μετά από τον τάφο αρχίζει η Νέα Ζωή.

Γι' αυτό παιδιά μου ,ας φροντίσομε για την ψυχή μας που είναι πράγμα αθάνατο.

Είδατε τι ακούσαμε στο Ευαγγέλιο, τι είπε ο Θεός;

" Ενός δε έστι χρεία", ένα μας χρειάζεται όλους μας. Εμείς διασπάται και αποσπάται το μυαλό μας στα καθημερινά και ξεφεύγει απ' το Χριστό, από το Θεό,

απ' την Παναγία μας, απ' τους Αγίους μας. Ενός δε έστι χρεία, λοιπόν.

Γι' αυτό, συνεχίζει ο Άγιος Ιάκωβος, πρέπει κάνεις να προσέχει τη ζωή του και να εργάζεται, με συγχωρείτε, πιστά και καλά. Διότι εν εκείνη τη ημέρα δεν υπάρχει ούτε προσωποληψία, ούτε δικηγόροι, ούτε τίποτε, είναι τα έργα μας εκεί. Λοιπόν και ο Θεός θα ελέγξει τον καθένα κατά τα έργα του και θα μας αποκαταστήσει κάπου εκεί, εκάστω αποδούναι κατά τα έργα αυτού.

Γι' αυτό Πατέρες μου , ό,τι μπορούμε, και αγαπημένοι μου Χριστιανοί , ό,τι μπορούμε, ας το κάνομε σήμερα , διότι το Σήμερα είναι δικό μας, το Αύριο είναι του Θεού.

Ας ακούσομε αυτά τα λόγια του Αγίου Ιακώβου και ας υψώσομε κι εμείς τα δικά μας χέρια και να παρακαλέσομε την Καλή μας Παναγία σήμερα σ' αυτήν τη γιορτή της, των Εισοδίων να σηκώσει κι Εκείνη τα Άχραντα Χέρια της ενώπιον του Υιού της και Θεού Της και Θεού μας και να Τον παρακαλέσει να μας συγχωρήσει για τα σφάλματά μας, να μας ευλογήσει, να ευλογήσει την Κτίση όλη, να στείλει τη Χάρη Του στους αδικημένους, στους φτωχούς, και να σωφρονίζει τους δυνατούς και τους χορτασμένους.

Να ευλογήσει τους άρχοντες της χώρας μας αλλά και του κόσμου όλου, ώστε κάποια μέρα, όπως λέει το Ευαγγέλιο, όλοι ενωμένοι, ως μία ποίμνη, μια συντροφιά, όπως έλεγε ο άγιος Γέροντας Κύριλλος, ένας κόσμος, να υμνούμε τον Έναν, τον Αληθινό, τον Ζωντανό, τον Τριαδικό Θεό.

Ακόμη κι οι αλλόπιστοι, ακόμα και οι Τούρκοι, οι Μουσουλμάνοι, την Παναγία μας Τη σέβονται και ουδέποτε Τη βλασφημούν. Σ' αυτό το βιβλίο τους που λέγεται Κοράνιο τιμούν πολύ την Παναγία μας, τη Μητέρα του Θεού.

Ας την τιμήσομε και εμείς ο καθένας μας και με τις προσευχές μας και με τις δεήσεις μας και τις ικεσίες μας αλλά προπάντων με τη ζωή μας.

Κι Εκείνη θα στείλει τη Χάρη Της, θα μεσιτεύσει στον Υιόν Της και Θεό μας,
κι Εκείνος θα μας σκεπάσει και εν τη υπομονή ημών κτησόμεθα, Χάριτι Θεού, τας ψυχάς ημών, πράγμα το οποίο το ευχόμεθα σε όλους σας. Αμήν!

Με το καλό να πανηγυρίσομε και τη μνήμη του Αγίου Ιακώβου, αυτού του συγχρόνου Αγίου, που είναι δίπλα στη ζωή, την καθημερινή, του κάθε ανθρώπου που τον επικαλείται.Αμήν!

Επιμέλεια: Σοφία Καλογήρου